

wird das आकाशभाषित nicht hinter der Bühne gesprochen, sondern der auf der Bühne befindliche Schauspieler thut nur so, als wenn er Etwas hörte und das Gehörte wiederholte.

आकाशग (आ^० + 1. ग) 1) adj. f. आ im Luftraum sich bewegend, — sich befindend R. 2, 33, 8. गङ्गा 1, 38, 7. 44, 5. — 2) m. Vogel MBu. 3, 7287.

आकाशगङ्गा (आ^० + ग^०) f. die Gañgà des Luftraumes R. 7, 23, 4, 14. Buç. P. 10, 27, 22.

आकाशपथिक (आ^० + प^०) m. der Wanderer am Himmel, Beiw. der Sonne KATHÁS. 123, 171.

आकाशपोलि m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 123, b, 19.

आकाशमुखिन् (von आ^० + मुख) m. pl. N. einer Çiva'itischen Secte, die das Gesicht stets zum Himmel gewandt hält, WILSON, Sel. Works, 1, 32. 234. fg.

आकाशमुष्टिकननाय् (von आ^० + मु^० - कनन), ^०पते so widersinnig sein wie das Schlagen der Luft mit den Fäusten SARVADARÇANAS. 113, 9; vgl.

आकाशं मुष्टिभिर्घ्नतः MBu. 3, 1334.

आकाशयोगिनो (आ^० + यो^०) f. N. pr. einer Göttin WILSON, Sel. Works 2, 21.

आकाशवादार्थ m. Titel einer Schrift HALL 45.

आकाशेश 2) M. 4, 184.

आकाशोपन्यस (आकाश + उ^०) m. Titel einer Schrift HALL 135.

आकिंचन्य Spr. 3676. fg. MBu. 12, 11901. आकिंचन्यायतन (so ist st. आकिं^० zu lesen) der Ort, wo es gar Nichts giebt, BURN. in Lot. de la b. 1. 813. — Vgl. किंचन्य.

आकुल 1) b) पुद्ग KATHÁS. 108, 44. आकुलकूरा (कुटुम्बिनी) wild und roh Spr. 4333. — 3) n. Verwirrung: साकुल verwirrt KATHÁS. 78, 94. 106, 149.

आकुलक adj. = आकुल 1) b): उत्पिञ्जल HALĀJ. 4, 46. in Unordnung geruhen, verworren WEBER, GĪOT. 3.

आकुलता 1) das Beispiel gehört zu 2). — 2) Spr. 632.

आकुलत्व 2) Çiç. 9, 42.

आकुलय्, केशानाकुलयन् (मरुत्) Spr. 738. पिपासाकुलितं मनः 3851. — Z. 6 lies भयादाकुलितेन्द्रियः.

आकुलागमतत्त्व (आकुल - आ^० + तत्त्व) n. Titel einer Schrift HALL 119.

आकुलीभाव m. das Verwirrtwerden SĀH. D. 263, 22.

आकृत DhĪRTAS. in LA. 83, 2 (साकृत^० = सा आ^०). साकृत adj. (f. आ) bedeutsam: सो ऽपि साकृतया दृष्ट्वाकरोत्स्वागतं मम KATHÁS. 59, 91. साकृतम् bedeutsam, nachdrucksvoll: आदाय च व्यधात् । पत्रं शिरमि साकृतम् 51, 74. 75, 15. sprechen MĀLATĪM. 62, 4. aufmerksam: आकार्य 80, 3. साकृतं मुखमैतत् KATHÁS. 116, 85. 66, 121.

आकृति, प्रापेन चाकृतिमुपैति योगी den Gedanken Buç. P. 2, 2, 29. nach dem Schol. die Thätigkeit der Sinnesorgane. — Personificirt AV. 6, 131, 2. Gattin Prthushenā's und Mutter Nakta's Buç. P. 5, 15, 5. — N. eines Kalpa Verz. d. Oxf. H. 52, a, 3.

आकूपार (von अकूपार) n. N. verschiedener Sāman Ind. St. 3, 204, a. PANKĀV. Br. 9, 2, 13. 15, 5, 29.

आकृति 2) Verz. d. Oxf. H. 312, a, No. 745. Z. 17. schöne Gestalt VARĀH. BRH. S. 70, 23. Spr. 2293.

आकृतिमत् vgl. weiter unten u. कृतिमत्.

आकृतियोग (आ^० + योग) m. Bez. einer Klasse von Constellationen, die zu den Constellationen ohne Mond gezählt werden, VARĀH. BRU. 12 passim; vgl. u. नामत्.

आकृति f. = आकृति 2) MBu. 13, 698 aus metrischen Rücksichten.

आकृष्ट m. pl. Bez. einer Art von R̥shi MBu. 12, 6144. अकृष्ट (die richtige Lesart; vgl. u. माय 1) am Ende) ed. Bomb.

आकृष्टि f. das Herbeiziehen KAP. 3, 62. das Herbeiziehen eines Abwesenden (durch Zauberei) und der dazu verwandte Spruch Verz. d. Oxf. H. 97, b, 35. 98, a, 1. 4.

अकिकर (2. आ + के^०) adj. ein wenig schielend: चतुस् KIR. 8, 53. KATHÁS. 73, 245.

आकेनिय Z. 3 lies 3, 15 st. 3, 14.

आकोप (von 1. कुप् mit आ) m. Zorn KATHÁS. 105, 19.

आक्रिशल Unerfahrenheit, Unbeholfenheit Spr. 1823.

आक्रन्द Wehklage: आक्रन्दः प्रलपितं मुचा SĀH. D. 472. 471. Ausserdem noch folgende belegbare Bedeutungen: 1) der natürliche Freund eines im Kriege begriffenen Fürsten; zieht ein Fürst in's Feld, so heisst sein unmittelbarer Nachbar, der ihm in den Rücken fällt, पार्श्विग्राह्; der unmittelbar an den पार्श्विग्राह् gränzende Fürst ist der आक्रन्द des ersten Fürsten. KĀM. NĪRIS. 8, 17. 43. 46. M. 7, 207. VARĀH. BRU. S. 16, 7. 104, 61. übertragen auf die Stellung der Planeten beim Planetenkampfe 17, 6. figg. — 2) Freund, Beschützer überh.: अनाक्रन्द adj. (f. आ) keinen Freund —, keinen Beschützer habend: दृष्टमेवमनाक्रन्दे (der Schol. fasst das Wort als loc. und erklärt es durch अत्रातरि काले) भेदे काम-महाहिना । सा त्वं पीनायतश्रेणि मामाम्रुहि (als Beschützer, als Gatten) वरानने ॥ MBu. 1, 6568. इति लोकमनाक्रन्दं मोक्षशोकपरिभ्रुतम् 3, 13859. Der Schol. zu MBu. 1, 6568. 3, 13859 citirt MED. mit der richtigen Lesart त्रातरि st. धातरि. — Vgl. डुराक्रन्द, निरा^०.

आक्रन्दनीय adj. zu Hilfe zu rufen KATHÁS. 121, 11.

आक्रम s. कथाक्रम.

आक्रमण 2) das Angreifen: अनाक्रमणं शौर्यम् KATHÁS. 101, 51.

आक्रम्य, अनाक्रम्य unerreichbar, unzugänglich: तत्र मृत्योरनाक्रम्ये नीता त्वां स्वापयाम्यकम् KATHÁS. 72, 337.

आक्रम्यं lies Handel, Kram TS. 3, 4, 1. f. आ^० dass. VS. 30, 5.

आक्रिश 1) s. u. डुराक्रिश. — 2) Spr. 3679.

आक्रिशक adj. schimpfend, scheltend, schmähend Spr. 3861.

आक्रिशिन् adj. dass. Spr. 4380.

आक्रोष्टर् MBu. 13, 2196.

आत् adj. von 2. अत् 20): वलन Schol. zu SŪRJAS. 4, 24. fg.

आत्तार n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 204, a. PANKĀV. Br. 21, 5, 4.

आत्तारणा von तार्य् mit आ.

आत्तारत्त (आत्तार + अत्त), आत्तारत्तं पौधाजयम् N. eines Sāman Ind. St. 3, 204, b.

आत्तिल n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 204, b.

आत्तिय 2) SĀH. D. 315. 700. in der Dramatik: गर्भवीजसमुद्भेदात्तियः प-रिकीर्तितः DAÇAR. 1, 38. गर्भवीजोत्पादनात्तियः PRATĀPAR. 40, a, 3. आ-त्तयोपमा SĀH. D. 276, 15. — 4) मुद्गलिय das Abnehmen —, Entfernen des